

נתיב ההתמרה, הרצאת המדריך מס' 8.
מהדורת 1996 (מאנגלית: איתן)

1 ביולי, 1957 (ניתן במקור בגרמנית)

תיקשור - כיצד לבוא במגע עם עולם רוח אלוהים

ברכות בשמו של אלוהים. אני מביא לכם ברכות שמימיות.

חברי היקרים, בפעם הקודמת דברתי על הכניסה לשער הראשון המוביל לנתיב השלמות. התייחסתי לשאלה של קבלת ההחלטה ולקיחת המחוייבות אליו ללא הסתייגויות. הסברתי כיצד להתגבר על הקשיים. מאז התבוננתי בכם, ידידי, ואני יכול לומר לכם שזו שמחה גדולה עבור רוחותיו של אלוהים לחזות בכל פעם שנלקח הצעד הראשון ומתקבלת ההחלטה. היום אני רוצה לומר לכם מספר מילים על מה קורה לאחר מכן.

ראשית, ברצוני להוסיף, כי אנו רואים גם כשחברינו ששומעים וקוראים מילים אלו נמנעים מההחלטה ומאמינים שאין לה קשר אליהם. הם אפילו אינם מנסים להתחייב. תגובה זו מטביעה עצמה בנפש ויש לה, לכן, תוצאות לגורלו של הפרט. יש גם כמה חברים שמאמינים שהם כבר נמצאים בנתיב זה במשך זמן רב, רק משום שמדי פעם הם אומרים תפילה, או מתאמצים להפוך לבני אדם הגונים. לא זאת הייתה כוונתי. ההחלטה שהתייחסתי אליה משמעותית יותר. לכן אני אומר במיוחד לחברים אלה -- ולא רק לאלה הנוכחים -- לשקול היכן אתם עומדים. קחו בחשבון שאולי אינכם בדיוק במקום בו הייתם רוצים להיות.

מי שקבלו את ההחלטה ונתנו עצמם בידי של אלוהים חשים מיידית מה קורה בפנים. התגובה הראשונית היא הקלה גדולה ושמחה פנימית, שמשתלטת עליכם לחלוטין לזמן מה. אבל תחושה נפלאה זו, אינה נשארת עמכם לנצח. בשמעכם זאת, אתם עלולים להסיק, לפחות ברגשותיכם, כי אם הכובד ואי הנעימות צפויים לחזור, אין טעם בקבלת ההחלטה מלכתחילה. אך אני אומר לכם כי אין זה כך. לאחר חציית הסף הראשון, אתם רק בתחילת הנתיב. כבר אמרתי לכם שהעבודה הרוחנית רק מתחילה לאחר צומת זו וכי היות בנתיב זה כולל לא לוותר אלא להמשיך להתאמץ בהתמדה. זה חייב להיות המחר.

היום לא אדבר הרבה על מה לעשות כשאתם נכנסים לנתיב של שלמות, אושר ושחרור, משום שעשיתי זאת בעבר. אני מעדיף לדבר על משהו עליו לא אמרת הרבה עדיין -- הדברים הטובים והיפים להם אתם יכולים לצפות בנתיב זה. אתם כבר יודעים על הקשיים, על ביצוע ההחלטות ודבקות בהן למרות שזה נראה קשה לפעמים, על לא לאבד את נחישותכם, אלא להתחייב מחדש גם לזמן וגם לכוח רצון שוב ושוב. אם תעשו זאת, הפרס היפה הופך מוחשי יותר ויותר. זה יקרה אט אט, לא כחוויה פתאומית.

כשהעולם הרוחני מכיר בכך שאדם רציני לגבי ההחלטה ואינו נשאר עם הכוונה הטובה בלבד, אלא מתרגמה לפעולה למרות תקלות בלתי נמנעות וכשלונות לפרקים, הוא יעניק הגנה רוחנית מוגברת. גם זה חוק רוחני. ההולך בנתיב מפרך זה זקוק לעזרה רוחנית אחרת ממי שאינו (הולך). ההולך בנתיב יקבל הדרכה רוחנית נוספת, גבוהה יותר או שיתבצע חילוף מדריכים. הרוח הקודמת, לאחר שמילאה מחויבותה בהבאת אדם נוסף אל מעבר לסף, מוכנה עכשיו למשימה אחרת.

חילוף כזה יתכן והתרחש בטרם מעבר שער ספציפי זה. כשניתנת הגנה רוחנית מוגברת, האדם יהיה בטוח לחלוטין בנוכחותה. חיזוק ההגנה יכול להינתן כמה פעמים במהלך החיים, בכל פעם שיש לעבור מבחן חשוב או לבצע בחירה רוחנית, לפני או אחרי חציית הסף. יש כמה צמתים בחייו של פרט. עם זאת, גם אם ברור שהייתה לכם חוויה כזאת של הגנה רוחנית מחוזקת, אל תראו זאת כהוכחה שאכן חציתם את סף הכניסה לנתיב השלמות.

עליכם להבין במדויק מה בעצם נתיב זה מהווה. הוא עבודה רציפה אינטנסיבית על התפתחות האדם עצמו; הוא להגיע לידיעת העצמי; הוא בראש ובראשונה, קבלת פגמיו של האדם. ואז האינטגרציה הפנימית של חוקים רוחניים שבמהלך הזמן תשפיע ותשנה את הזרמים הרגשיים הבלתי מושלמים בנפש. מי שאינו עובד בדרך זו בכל יום, עם עזרה חיצונית וייעוץ שבלעדיהם אין העבודה יכולה להתקדם בתחילה, אינו הולך בנתיב זה. עלי להדגיש זאת שוב ושוב עבור חברים מסוימים.

יתר על כן, בני האדם הנהנים מהגנה מחוזקת, יקבלו, בשואפם לבסס את הקשר עם עולם הרוח של אלוהים -- שהוא, אחרי הכל, כל העניין -- ידע משמעותי או תובנות אינטואיטיביות מהתחום הרוחני. הדרכה כזו לא תגיע עוד בהבזקים שאינם קשורים המתרחשים פה ושם לאורך הדרך אף לפני שסוף מסויים זה נחצה, אלא תהפוך לחלק מובן משלם גדול יותר, בעוד ההדדיות של השיטה והסדר שלו מובנת יותר ויותר. אנשים אלה יתפסו באופן ברור הרבה יותר כיצד אמור נתיבם הרוחני להמשיך, כיצד עליהם לעבוד על עצמם, עם מה להתמודד קודם. הם יבינו מהן החלופות האמיתיות בחייהם. הם יגיעו לראות את רצון האל באופן כללי, כמו גם את המשמעות והתכלית של המבחנים האישיים שלהם.

תגלית זו חשובה מאוד כי היא מסמנת נקודת מפנה גדולה בחיי אדם. לפני נקודה זו, המבחנים, האסונות הקטנים והגדולים של החיים, היו בלתי נתפסים וזה גרם לחיים להיות קשים מאוד. אחרי מעבר נקודת המפנה כאילו הוסר צעיף, והאדם מסוגל להתגבר על קשיים בקלות רבה יותר. יתר על כן, האנשים יקבלו עזרה בבעיותיהם וקשייהם הארציים לגמרי -- משהו שלפני כן לא היה אפשרי. אני יכול לומר לכם, חברי

היקרים, שהאושר, השמחה, השחרור הפנימי לכל נצחון שנצבר במאבק זה לא ניתנים להשוואה עם שום דבר אחר שבני אדם יכולים אי פעם לחוות.

מאחר ומטרת תורתו היא להפוך את הקשר עם עולם הרוח של אלוהים אפשרי לכל אחד, אהיה עכשיו ספציפי ביותר לגבי כיצד לגשת להקמתו. אם אכן תמשיכו עבודה זו, התוצאה תהיה חיבור בדרכים שונות רבות -- אחד יראה, אחר ישמע, שלישי ירגיש, וכן הלאה, בצורות שונות רבות. השיטות בהן הקשר עם עולם הרוח של אלוהים יכול להפוך למציאות הן מגוונות.

כידוע לכם, אנשים מסוימים מקבלים כוח מיוחד זה לפני כניסתם לנתיב. זה מה שאתם מכנים תיקשור. כשאדם מבורך ביכולת זו -- ואני מהסס להשתמש במילה מבורך -- זה יכול להיות מבחן גדול. כשהכוח הרוחני ניתן למי שאינו יודע מה תכליתו, תהא מתנה זו עבורו לנטל ולמבחן. העולם הרוחני מכונן כוח רוחני זה להיות תמרוך, כדי שהאדם ימצא את המציאות של אלוהים ועולם הרוח שלו בקלות יתר. זה מתכוון כמובן למציאת נתיב השלמות. למרבה הצער, לעתים קרובות אין זה מובן. ככל שכוחות אלה פועלים ומתגלים, כך מאושר פחות יהיה המְתַקְשֵׁר. ככל שאדם כזה מתקש על דרך חשיבתו הישנה, כך נמוכות יותר תהיינה הרוחות העושות בו שימוש. זו, כמובן תוצאת חוק גישה (attitude) המתקשר.

ייתכן גם שהאדם אינו יודע 'דברים אלה' ומטפח את היותו מתקשר במובנים מסוימים -- בהיבטים חיצוניים בלבד, עלי לומר -- אך אינו הולך באופן אישי בנתיב השלמות. שוב, כבמקרה הראשון, חיבור כזה לעולם הרוח הוא סכנה למתקשר, כמו גם לאנשים המקיפים אותו או אותה.

לעומת זאת, כשהכוח בא לידי ביטוי לאחר שהאדם נכנס לנתיב של שלמות, של התפתחות, של ידע עצמי, של משמעת עצמית, של ענווה, כאשר הוא חוצה את הסף הראשון ומשתמש בקשר לתכלית יחידה זו, במקרה כזה תיקשור יתפתח באופן נפלא ביותר. אז לא יהיה אף לא אחד מהמבחנים הקשים, המאוד ספציפיים, שאת פרטיהם לא אתאר עכשיו, המגיעים כאשר מתקשרת מאמינה שהיא יכולה לעזור לאחרים בלי להיכנס לנתיב זה בעצמה. אני רוצה להדגיש את הנקודה, שעל קשר רוחי לשרת תכלית אחת: התפתחות רוחנית. כשמכירים באמת זאת, עזרה תגיע. ורק אז יכולה המתקשרת לעזור לאחרים ואחרים להיעזר בה. אני אדבר על כך יותר בהמשך.

כשאנשים כה מפותחים, שהם מקבלים תשובות לשאלותיהם הנוגעות להתפתחותם שלהם, אמונתם תתחזק לאין שיעור. האמונה שהייתה רעועה תהא עתה מוצקה.

עכשיו, לו שאלתם אותי, "כיצד אוכל להתחיל? מה יהא צעדי הבא בנתיב זה?" הייתי עונה שעל כל אחד להתחיל באופן שונה. בעיה רוחנית שיש לנקותה תחילה עלולה אחרת לחסום את הקטע הבא בנתיב. זה יכול להיות דעות קדומות נוקשות שאינן מאפשרות להיות פתוח לדבריו של אחר. יש לזהות את הבעיה ולבקש להיות פתוח לגביה. אך שום תשובה לא תגיע אלא אם תחשפו עצמכם כך שתוכלו לומר, "אני מוכן לקבל את התשובה אם היא האמת של אלוהים, גם אם עד עתה האמנתי בהיפך ממנה". אופקים רחבים אמורים להיות תמיד נוכחים בנתיב זה. על האדם להקדיש הרבה עבודה, כוח רצון וזמן להגיע למצב זה. אם לא השקעת כל זאת, עליך לשאול עצמך, "מהם מגרעותי? היכן חסרונותי? מהי מגרעתי הגדולה ביותר, שעלולה להיות המכשול הגדול ביותר לעלייתי הרוחנית? מהם החסרונות שכבר היכרתי אבל שעל

השלכותיהם והיקפם לא נתתי לעצמי דין וחשבון ברור? ומהן המגרעות איתן עימתו אותי חברי? חישבו עליהן. תמצאו עצמכם אומרים, "זה אינו צודק, אין זה נכון שיש בי מגרעות אלה" -- ואולי אתם אפילו צודקים. אך חייב להיות גרעין של אמת בדעות כאלה, אולי בשונה מאיך שהן תוארו לכם או מאיך שהבנתם אותן. חישבו עליהן ביושר וברצון מלא להגיע אל האמת. ככל שתגדל התנגדותכם, כך סביר יותר, יקירי, שתוכלו למצוא את גרעין האמת במה שלגביו ננזפתם וטרם הכרתם בו עד עתה.

ערכו רשימה של מגרעות אלה על מנת לשומרם במודעותכם ובכך למנוע מהם להעלים שוב. זה יעזור לכם מאוד. אז קחו הרשימה לחבריכם הרוחניים האישיים -- בין אם הם בגוף ובין אם לא -- ועל ידי פתיחת עצמכם תקבלו תשובה, הבנה עמוקה יותר ותקלטו חיבורים. מי שמוכן לשמוע גם מה שאינו נעים, באומרו, "אבי, שלך יעשה, אני רוצה בְּאִמָּת על עצמי ולא ארתע ממנה בפחד, יהירות, ורגישות יתר", אכן יקבל את האמת.

אושרכם יהיה גדול יותר כשהאמת שמגיעה היא אמת לה התנגדתם, כי היא זה אישור גדול יותר של המציאות של ההתנסות, מאשר שמיעת תשובה לה בעצם קיוויתם. במקרה האחרון תוכלו לומר לעצמכם שהתשובה הייתה רק משאלת לב. כאשר, לעומת זאת, משהו לו התנגדתם מגיע, אז יקירי, תוכלו ממש להרגיש את נוכחותם של חברי הרוח שלכם, וזה מאשר את נוכחותו של עולם אחר זה, שקיומו מוטל בספק לעתים כה קרובות, העולם אותו אינכם יכולים לראות ולגעת. תשובה כזו תייצב את אמונתכם החלשה. החשיבו אותה כתשובה הראשונה מאלוהים, הניתנת רק כשאתם מוכן לצעד הראשון, שהוא ההתגברות על ההתנגדות לשינוי. הגמול הוא גדול, כי הביטחון שנובע מקבלת תשובות אישיות ומידעת מציאות עולם הרוח באמצעות חוויה ישירה אינו ניתן להשגה מכל כמות של מילים, בין שנשמעו או שנקראו. אבל מילים "חיצוניות" נחוצות אף הן; הן נותנות לכם את הדחיפה לעשות מה שנדרש.

זו אמורה להיות תחילתו של נתיבכם. אחרי זה אתם תבחינו בדברים קטנים בכל יום ואז תוכלו לבקש מחבריכם הרוחיים, "עזרו לי להכיר במשמעות ובתכלית של ניסיון מסוים זה ולהבין כיצד הוא עשוי לקדם את התפתחותי". שוב תקבלו תשובות. ברצוני להזהירכם, עם זאת, כי על ההכנה לקראת, ובסופו של דבר גם על שמיעת משהו שאינו נעים, להתרחש שוב ושוב, לא באופן מכאני, אלא בנכונות ההולכת ומתחדשת לעד. בשום ואופן אין זה מספיק לעשות זאת פעם אחת בלבד. אם הדלת סגורה, אמת אינה יכולה להגיע, והדלת סגורה כשאתם אינו מוכן לחלוטין לקבל מה שאינו נעים ואינו מחמיא, אבל נכון. אם תבינו ותקיימו זאת, תקבלו שוב ושוב תשובות באמצעות הכרה או ידיעה פנימית פתאומית.

תשובה עשויה להגיע אליכם, אולי כמה ימים לאחר מכן, דרך מילותיו של אדם אחר הנמצא בהשראה. זו אחת הדרכים בהן עולמו של אלוהים יעזור לכם. לכן עליכם לשמור עיניכם ואוזניכם פתוחות למסר. זהו מבחן, הזדמנות ללמידת ענווה בהיותכם פתוחים לעזרה כזאת, ובהקשבתכם לאדם אחר שיש לו מה לומר לכם. זה צעד שני שתוכלו לבצע. כשאתם עוברים מבחן זה, תגיע חוויה חדשה, נפלאה, של הכרה עמוקה שמאשרת שוב את מציאות עולם הרוח. לחוויה כזו תוקף זהה כמו כאשר התשובה מגיעה ישירות מבפנים. תרגישו בבהירות רבה עוד יותר באיזו דרך מאורגנת להפליא אתם מודרכים בנתיבכם.

אני רוצה להוסיף שכל מי שממשיך בנתיב זה ומגיע ליציבות מסוימת בעבודה, יגיע יום אחד לנקודה של הרגשת הצורך לתת לאלוהים משהו בתמורה ובהכרת תודה.

אולי, בהתחלה, זה יראה כאילו נדרשת מכם הקרבה -- של זמן, כמובן, אבל בנוסף מחויבות שנדמית מעיקה מעט. זה מרגיש כהקרבה להרפות ממשוהו, להתגבר על משוהו במאמץ גדול. בהתחלה רואים זאת רק כמצוקה. מתרכזים במחיר שיש לשלם, במה שנדרשים לתת. האושר שיגיע מנצחון כזה על עצמכם נראה בהתחלה כהבטחה שמשמעותה אינה מובנת. בכל זאת, מי שמוכן להתחיל לשלם את המחיר, יכיר בקרוב בכך שהוא מקבל פי מאה מאשר הוא נותן.

אני יודע שאלו מילים בלבד למי שטרם התקדמו רבות בהתפתחותם. זכרו מילותי, כי עוד תווכחו בהוכחתן. אז תהיו מוכנים להציע שרותכם לתכנית האל הגדולה, כדי להפוך לחלק מצוותו. כל שאתם צריכים היא מוכנות; ה-איך יש להשאיר לאלוהים. תהיו מודרכים למציאת הדרך הטובה ביותר בה תוכלו לעזור. שוב, יהיה ברור לכל אחד מכם שבוחר זאת, שהנכונות לעזור ולשרת אינה הקרבה, אלא הופכת לשמחה הגדולה ביותר שניתן להעלות על הדעת.

לשניים מחברי כאן אני יכול לראות משימות מוגדרות ביותר בהקשר זה. עבורך [אדם שעסק בחקר הנפש בשיתוף פעולה עם חוגים מדעיים, ולו ניסיון רב עם מתקשרים], חברי, אני רואה שתהיה לך ההזדמנות בנתיב זה לאמן מתקשרים. אתה תביא ליצור קשר עם עולם הרוח של אלוהים וללמוד את הדרישות, התנאים והחוקים המסדירים קשר כזה. יותר ויותר אנשים עם כישורי תיקשור ינותבו אליך. תהיה מסוגל לעזור לרבים להעלות את תרגולם לרמה גבוהה יותר ובכך לסייע בתכנית הישועה. משימה נפלאה מחכה לך, אבל לפני שתוכל לקחתה עליך למלא כמה תנאים אחרים.

ברצוני להוסיף שהטוב שכבר נוצר על ידי כמה מתקשרים בשכנוע חוגים מסוימים לגבי מציאות עולם הרוח, בשום אופן לא יקטן כתוצאה מהקשר עם עולמו של אלוהים כמו גם מהקשר עם רוחות שטרם התגייסו לתכנית הישועה. בדיוק סוג ההוכחה שספקנים רוצים לראות ניתן להשגה גם מעולמו של אלוהים אם כי באופן שונה, בתנאים אחרים, למרות שעל השואל ללמוד שאין הוא יכול לציין איך בדיוק צריך להוכיח משוהו. עם זאת, כשאדם מוכן לחכות בסבלנות -- וניתן להסביר זאת לאנשים שרוצים הוכחה -- ההוכחות המגיעות מהרוחות המגויסות לאלוהים, הן לאין ערוך יעילות ויציבות יותר מאלה המסופקות על ידי הרוחות שעדיין עיוורות, שעשויות לייצר רשמים רגעיים חזקים אבל שכוחם מתפוגג במהירות. בדרך כלל אנשים מאמינים שספקנים ניתנים לשיכנוע, רק באמצעות רוחות הדומות לבני אדם שתשפענה עליהם בדרכן. אין זה חייב להיות כך. המדע יכול היה להשיג ידע נוסף מסוג זה, לו לא היו הצופים כופים את תנאיהם האישיים על הרוחות, אלא היו מוכנים לקבל את התנאים לתקשורת שנקבעו על ידי עולם הרוח. אין זה בשום אופן קשה כל כך. כל שנדרש הוא להאיר אנשים לגבי התנאים השונים הנדרשים על ידי החוקים הרוחניים.

בנוסף, אני רואה משימה נוספת בשבילך, ידידי. אתה תתחיל אט אט לראות הילות של אנשים. בתחילה ההילה תופיע רק מדי פעם, במעורפל ובאופן חלקי. כשתמשיך בטיפוח התפיסה, יתפתח כשרונך עוד יותר. לא תראה את צבעי ההילה, אבל תבחין בדפוסים. בהילת האדם דפוסים שונים, חלקם ניתנים להכרה על ידי בני אדם, למשל מחלות, עמדות נפשיות ומחשבות שלא נאמרו. כל זאת יש ללמוד, כמובן, ותקבל עזרה לפיתוח יכולת זו.

אתה עשוי לשאול מה יכולה להיות התכלית של כשרון כזה. זכור שדבר אינו ניתן ללא תכלית. מאוחר יותר, בעתיד, יינתנו לך כוחות ריפוי. כשתראה הילה של אדם, תוכל

אולי לראות בה דפוס מחלה וכך לדעת מהי המחלה. אתה תקבל את הכוח המתאים לרפאה. מילוי מופלא זה של המשימה עדיין ממתין לך. אלוהים מכוון זאת בצורה כה נפלאה כך שזו תהיה שמחה גדולה ביותר עבורך מבלי להפריע לחובותיך הרגילים. האמן ואפשר לעצמך להיות מונחה. בעצם, הצע זאת לאלוהים.

אני מבקש מכולכם לאמץ את אותו יחס לכל היבטי העבודה. שאלו, "מתי עלי לאפשר לעצמי להיות מודרך? מתי עלי לפעול בעצמי?" שאלות אלה ניתן לשאול גם לגבי חיבורכם האישי עם עולם הרוח.

קבלתי שתי הודעות אלה למוסרן לכם. הודעות אחרות תבואנה בעקבותיהן, דרכי או באמצעות קשר אישי. עכשיו, אלה מכם שבשבילם אין זה הזמן הפעם לקבלת הודעות דומות, אינם צריכים לחשוב, "למה לא אני?". כי לכל דבר יש הסיבות הטובות שלו. האמינו -- גם אם אינכם יכולים תמיד להבין את הסיבה. כך עליכם כולכם לנסות ליצור קשר עם עולם הרוח. הוא זמין לכל אחד ואחד. לכולם. האם אתם חושבים שאלוהים מאפשר קשר רק לאנשים מסוימים? לא, אין זה כך.

כל השאיפות המודעות ושאינן מודעות של המין האנושי מכוונות לחדור מבעד לכובד של החומר. מהי, לבסוף, המשמעות של התקדמותכם הטכנולוגית? חישובו על כך. האם אין היא לכבוש את החומר? כל הישג טכנולוגי אינו אלא התגברות על חומר שכעת הוא מכשול עבורכם. אולם הטכנולוגיה משיגה זאת בכוחות חיצוניים, ואילו האדם בנתיב השלמות מנצל כוחות פנימיים. זה כל ההבדל. השיטה השנייה לאין ערוך יעילה יותר.

ועכשיו אנסה לענות על שאלותיכם, כמיטב יכולתי.

שאלה: אני מבקש לדעת מדוע קשה כל כך בימינו לייסד חיבור לעולם הרוח.

תשובה: באופן כללי, החיבור לעולם הרוח אינו קשה. בני אדם מעכבים אותו בשל נטייתם הכללית. רובם אינם מאמינים בדברים האלה ואינם פתוחים להם. כוחות התיקשור רדומים אצל אנשים רבים, ובמקום שישתמשו בהם הם מונחים עקרים.

אבל אולי אתה בעצם מתכוון לא לחיבור כללי למה שמעבר, אלא במיוחד לעולם הרוח של אלוהים. סוג זה של חיבור היה תמיד קשה לייסוד כי, כמובן, זו המתנה היקרה ביותר שבן אדם יכול אי פעם להשיג. לא ניתן למוסרו לבני אדם בקלות ובפשטות, ללא כל מאמץ מצידם. על עולם הרוח של אלוהים לבדוק מתקשר שוב שוב, לראות אם הוא ראוי ומסוגל. על המתקשר לא רק לא לעורר התנגדות מבחינה מוסרית, אלא על גישתו להיות הטובה ביותר, הולמת נפש חופשית ובלתי מוגבלת. רבים טובים ממלאים אחר הדרישה הראשונה ויש להם המשאלה והרצון לעזור לאחרים, אפילו עד כדי כניסתם לנתיב השלמות. אך רבים אינם מתמידים בנתיב זה ונתפסים למגרעת שאינם מכירים ולכן אינם מצליחים לכבוש. הפיתוי הגדול למתקשר שהגיע לרמה מסוימת של הצלחה, הוא להיכנע לגאווה במקום לשלוט בה. נדרשת ענווה מלאה. חישובו כמה קשה יהיה למתקשר לא להזדהות עם הרוח המתבטאת ולכן לא לרומם אותה -- או את עצמו מעל אחרים. רבים, יחסית, מצליחים עד לנקודה מסוימת, ואז נתקעים.

כפי שכבר הסברתי בהרצאה זו, אף לא אחד אינו לעזור לאחרים, אלא אם כן הוא הולך בנתיב זה של שלמות באופן פעיל ביותר ומושרש בו היטב. לכן עליכם לבחון כל מתקשר מנקודת מבט זו. רובם יגידו שהם מתפללים ושואפים להיות אנשים הגונים. עם זאת, אינם מפתחים עצמם באופן קבוע במובן הנחוץ לרפוי זרמי הנפש החולים הנמצאים, פחות או יותר, אצל כל האנשים. לכל רגש לא מודע שאינו מוכר, כל מגרעת שאינה מוכרת, שאדם אינו עובד עליה, כל דעה קדומה, מהווים מכשול בלתי עביר לרוחות של אלוהים. אין זאת שאסור להן להתבטא כי אין זה ראוי למתקשר. הן אינן מסוגלות לעשות זאת. מה שאין אנשים מכירים בעצמם, שחורג מהחוק הרוחני, אינו ניתן לחדירה על ידי הרוחות. כל דעה נוקשה היא מחסום כזה.

איננו יכולים להעביר את האמת דרך כשאין האדם פתוח לאפשרות שהאמת עשויה להיות ההיפך הגמור מאמונתו החזקה. איני מתכוון לדרישה הבסיסית שעל המתקשר להתחייב להעמיד את כשרונו רק לרצונו של האל מבלי לדרוש שום יתרונות אישיים, גשמיים או רוחניים. אפילו אדם שעומד בדרישות ככל שניתן, עלול עדיין לסטות מעט מהחוק הרוחני, ולתת בכך מכשול בפניו. לכן אין מוצאים כמעט אף פעם מכשיר שלם ומושלם. קשה לגרום לכם להבין זאת כי עולם הרוח, תנועותיה, רגשותיה ומחשבותיה הם כמו אוויר עבורכם, אך עבורנו הן צורות מוצקות, קירות הבנויים מגרניט.

לעומת זאת, כשמתקשר ממלא אחר רוב הדרישות, כאשר הוא מתפתח בהתמדה ואינו חושב שהשיג את המטרה אחת ולתמיד -- כי זה אינו קיים -- אז מכשולים קטנים אלה אינם משנים. אז ניתן לעוקפם, אם אורשה לומר כך. כמו כן, מכשול יכול לשמש כמבחן חשוב שיהיה רק לטובת האדם, כי כל מבחן מועיל כשעוברים אותו בהצלחה. לאחר שמישיגים רמה מסוימת, מכשולים קטנים לא יעצרו את המתקשר כמו את הקהל מלהגיע לאמת, על אף הפגמים שעדיין קיימים במתקשר. לעזור להגיע לשלמות אישית באמצעות התגברות על המכשולים היא, בסופו של דבר, המטרה היחידה של עולם הרוח של אלוהים, הסיבה היחידה לחיבור.

שאלה: פילוסופיות דתיות שונות מבדילות מאוד בין דואליזם ומוניזם. האם דואליזם רמה מסוימת המובילה למוניזם, והאם מוניזם אמת גבוהה יותר?

תשובה: אפשר להסתכל על דואליזם כרמה. להסביר זאת קשה עד אין קץ וקשה לבני אדם לתפוס זאת. אבל הקושי הנוכחי הוא כי בהיבט זה איני יכול להתבטא באמצעות המתקשרת. זוהי דוגמא למגבלות התיקשור. היא פתוחה מספיק כדי שאוכל לומר מילים אלה באמצעותה. לא יכולתי לומר זאת באמצעות מתקשרים רבים, אבל במקרה שלה הפתיחות נמצאת, לפחות עד מידה זו. התפתחותה, לעומת זאת, לא התקדמה רחוק מספיק כדי שאוכל להעביר את ההסבר המלא. אולי בעוד כמה חודשים, או שנים, אולי אף בפחות זמן זה יהיה אפשרי. איני יודע עכשיו. אענה על השאלה כשהתפתחותה תהא מתקדמת מספיק למנוע את החסימה.

שאלה: האם זה אומר שיש תלות ממשית במצב המתקשרת?

תשובה: לא. כשאנשים מגיעים לשלב התפתחות בו ניתן למסד חיבור עם עולם הרוח של אלוהים, עולם הרוח יוודא שלאנשים המשתמשים בקשר זה ינתן תמיד המזון שהם צריכים, למרות פגמיהם. התקשורת תקדם תמיד את התפתחותם ותביא אותם קרוב יותר לאלוהים ולמצב של ברכה. כפי שכבר ציינתי, אפשרי עבורנו הרוחות לעקוף חסימות שבדרך. לכן כולם יכולים לקבל מה שהם צריכים כדי להשיג את הרמה

הגבוהה ביותר לה הם מסוגלים. זה באמת כל מה שאתם צריכים, שכן מטרתו של הקשר אינה יכולה להיות כל דבר אחר. אתם יכולים להבחין בין רוחות השייכות למסדר השמימי והיכולות לעזור וללמד, לסוגים אחרים שאינם יכולים. כל השאר הם רק פרטים ואינם חשובים.

רוח של אלוהים תמיד תעמוד על כך שכל אדם יצור חיבור עצמאי לעולמו של אלוהים ברגע שחיבור כזה הופך אפשרי. הרוח תעזור ותתן הנחיות. כמובן, בתחילת עבודתו של מתקשר כשיש עדיין צורך במבחנים, כמה אי אמיתות תכנסנה מדי פעם בגלל חסימות שעדיין קיימות. אבל אין זה חשוב, חברי היקרים. מי שנחוש לגמרי להתפתח יביט תמיד פנימה ויהרהר בכנות אם מסר אישי נכון במדויק או לא ואם הוא או היא יכולים ללמוד ממנו משהו. הגורם החשוב ביותר הוא להיות ערניים לגמרי לתנאים הבסיסיים שנוסחו בכל הפילוסופיות הדתיות: למלא אחר רצון האל, לטהר עצמך על ידי התגברות על מגרעותיך ולטפח ידיעה עצמית.

באשר לשאלות הקיומיות הגדולות ביותר של בריאה, תהיה לכם הגישה הנכונה, אם תבינו שאין זה כה חשוב לדעת את התשובות באופן מלא. חכו בענווה עד שהידע נעשה נגיש, עד שהתקדמתם מספיק להיות ראויים לו. לכו בעקבות התנ"ך: "בחנו הכל ושימרו את הטוב". קבלו בשקט מה שמשרת את רצון האל. קבלו המסר בגישה צנועה ונפרדת בסבלנות (patiently detached), בלי לרצות לדעת הכל בבת אחת.

הגישה הנכונה כוללת גם אי היות תלוי במתקשר ואף לא ברוחות. כשכך הוא, אינכם יכולים להיפגע, גם כשהמתקשר עדיין בשלב של אימון ומעבר. אל תשימו כל ביציכם בסל אחד. החשובים הם חשיבה בהירה וענווה. אחרי הכל, האין זה חוסר צניעות להניח כי אתם בני האדם ראויים כבר לקבל תשובות לשאלות הגדולות ביותר, להניח שאתם יכולים להיות בקשר ישיר עם עולמו של אלוהים מבלי להוכיח עצמכם קודם?

דברי חלים לא רק על מתקשרים אלא על כולכם. אזהרתי, שאין לקבל את מסרי המתקשר ללא עוררין, ניתנת לעיוות בקלות על ידי מי שאינם רוצים להביט באזור רגיש הנסתר מתודעתם. קבלת או דחיית מילים מדאיגות יכולה אף היא להיות מבחן. כשאינכם יכולים למצוא הד פנימי למסר הגורם לכם אי נוחות, היו זהירים מאוד לפני שתדחוהו. בקשו מאלוהים שוב ושוב את האמת פנימית. יתכן ואז תזהו שהמילים מהן ניסיתם להתעלם הן אכן אמת. תובנה כגון זו תייצר שמחה פנימית גדולה. בכל פעם שיש לכם שאלה אישיות, עליכם לגשת אליה בגישה זו. לעומת זאת, לשאלה כללית, חכם לאמץ גישה צנועה ונפרדת בסבלנות, כי כל הידע בתחום זה הוא מתנת חסד שעל כולם לזכות בה. כשהמתקשר והמשתתפים עוברים בהצלחה את המבחנים -- וכל מי שאכן רוצה, יכול -- אז, במהלך הזמן, יינתן עוד ועוד. לגבי השאלות הכלליות הגדולות, התשובה המלאה היא לעתים קרובות הרבה מעבר ליכולת ההבנה של אדם. יש לכם יותר מדי דעות מוטעות -- לא רק אתם שכאן אלא האנושות באופן כללי -- גם לגבי דברים אותם יכולים לחקור בקלות בעולמכם שלכם, ללא עזרת רוח. האם אתם יודעים פחות או יותר על השאלות הגדולות הנוגעות לבריאה, האם יש לכם יותר או פחות רעיונות שווא, אינו הנושא, שכן יש לכם כבר כה הרבה תפיסות מוטעות בעניינים ארציים גרידא. הנושא הוא להתפתח רוחנית ולקבל עצת רוח ביודעכם ללא ספק שהיא נכונה. אם אתם נוטים לעשות זאת, בהכרח תקבלו יותר ויותר אישור לכך שאתם בדרך הנכונה. זה יחזק את אמונתכם ואת חיבורכם לעולמו של אלוהים -- יהא זאת באופן אישי או באמצעות מתקשר.

אני רוצה לעשות זאת ברור לכם לגמרי, שקשר מסויים זה מעוגן היטב, מה שמתברר מהעובדה שמסר זה עובר דרכו. בבירור, המתקשרת פתוחה דייה וחופשייה מרהב. כשבודקים כמה מתקשרים -- ועליהם להיבדק בהיבט מסוים זה -- משתכנעים כי לעתים רחוקות מאוד נתקלים במתקשר חופשי במידה כזו. הערכה זו בדיוק משמשת כהוכחה לאמינותו של חיבור זה ולהתקדמותה הטובה בכיוון הנכון.

בחזרה לשאלה על מוניזם ודואליזם ששאל ידידנו, הדבר היחיד אותו אוכל לומר הוא זה: מוניזם ודואליזם קיימים שניהם. אלוהים הוא אדם והוא גם האחד. איני יכול להעביר יותר עכשיו.

שאלה: מה שאני רוצה לשאול הוא קשה ואולי טיפשי.

תשובה: נסה זאת.

שאלה: אני נאבק בבעיה זו שוב ושוב. אם לאלוהים יש תכנית ישועה עבורנו, ואם נפלנו מאלוהים כי נכנסנו לנתיב המוטעה, לא לאלוהי, מדוע עשה אלוהים את תכנית הישועה שלו כה מסובכת וכה נורא קשה עבורנו? אני יודע שהיא נחוצה להתפתחותנו, אבל היא עדיין נראית קשה מדי.

תשובה: זה רק נראה לך כך. הקשיים שעולים ישנם כי הישויות לא יכולות היו ליצור זאת בצורה שונה. ידידי היקרים, לפני שמישור האדמה נוצר במתכונתו הנוכחית, נוסו דרכים אחרות, אך הן לא היו מוצלחות. ולכן אלוהים ברא את התנאים הנוכחיים. למרבה הצער, ההתפתחות יכולה לקרות רק דרך נתיב של סבל. למרבה הצער, אכן. היה ניסיון לארגן את זה בצורה שונה.

עבורך באופן אישי אני רוצה להוסיף את הדברים הבאים: נסה ליישם את המילים שנתתי בתחילת ההרצאה היום. כשתיצור קשר עם עולמו של האל בדרך המוצעת, תתחזק. תבין מה משמעות המילים הבאות: החסד של אמונה. זה יכול להינתן לך בעומדך בתנאים. למד את המילים ותקבל תשובה.

מה שקורה לך זהה למה שקורה לכה הרבה אחרים. אנשים אומרים: "על אלוהים להראות לי את הצדק שלו, ואז אהיה מוכן להכיר בו". יקירי, יום אחד, כשתשיגו את הידיעה, תגיעו להבנה כמה טפשית גישה כזאת, כמה טועה במחשבה וגם ברגש. טוב הרבה יותר להתחיל בדעה המגובשת מראש שבני אדם אינם מושלמים ולא אלוהים ובריאתו. אתם מאמינים אחרת. גם כשאינכם חושבים זאת בבהירות, רגשותיכם מכילים גישה זו. איני מאשים אתכם על זאת. כה הרבה אנשים פשוט חושבים כך. אותו גורם שהוביל במקור לנפילה עדיין קיים. זו שגיאה בחשיבה הגיונית בריאה. הכרחי מהפך בחשיבה. הביטו לגילויי הבריאה שאתם יכולים לראות ובמידה מסוימת אפילו להבין. שימו לב כמה נפלא הכל מותאם יחד, אף הפרט הקטן ביותר הנראה לעיניכם. אז שיקלו כיצד אתם דורשים שעל אלוהים להוכיח לכם את אהבתו וצדקו הגדולים ביותר לפני שתוכלו לאפשר לו לחדור לליבכם. האם אתה יכול להבין זאת?

שאלה: כן, אבל לעתים קרובות כה קשה לראות את רצונו של אלוהים. הייתי רוצה מאוד לבצע אותו, אבל איני יודע לאיזה כיוון ללכת.

תשובה: זו דוגמא למה שעליכם להשיג באמצעות הקשר עם עולם הרוח. מי שרוצה להשתמש בקשר זה להכרת רצונו של אלוהים ייקבל בהחלט תגובה. לדופק, הדלת תיפתח. הנחוש לעשות את רצון האל יקבל התשובה. אך אתם תמיד שומרים דלת אחורית קטנה פתוחה כמסלול בריחה, כהסתייגות. אתם מוכנים, אך בו זמנית חרדים שמא ידרוש מכם משהו שאינו נעים. זו הליכה לכיוונו של מחצית הדרך בלבד, בדיוק על מה שדיברתי בפגישתנו האחרונה. הליכת הדרך במלואה משמעותה, "רצונך ייעשה, אלוהים, גם אם אינו נעים לי, גם אם איני יכול עדיין להבינו, כי אתה צדק ואהבה. זה ברור, זו הקרקע היחידה עליה אני יכול לעמוד, נקודתי הקבועה היחידה; איני מכיר אחרת". מחשבות כאלה יש להזין, כמובן, כדי שתחדורנה לרגשות; יש לנסחן שוב ושוב; על צורות חשיבה להיבנות ולהיבנות מחדש. במהלך הזמן, הן תשפענה על הרגשות. מי שיש לו גישה זו ושואל לרצונו של אלוהים, ללא הסתייגויות ומבלי לשמור דלת אחורית פתוחה, יקבל את התשובה בכל פעם. האם אתה מבין?

תשובה: כן, אני מבין.

שאלה: מה לגבי החיבור בין הגשמי לרוחני, אלוהים וממון (Mammon)? מה השילוב הנכון של השניים?

תשובה: שוב, לגבי כסף זה כמו לגבי כל הדברים האחרים. העיקרון הוא זהה. כששתמשים בכסף כאמצעי להשגת מטרה, ואין הוא מטרה בפני עצמה, השילוב הוא נכון. כשאדם מחליט במודע לא להיות מחויב לחומר על ידי כסף, אלא להשתמש בו, כמו בכל מתנות אלוהים האחרות, כגון בריאות או כשרון כלשהו, ברוח של הכרת תודה, להשתמש בשחרור מדאגות שכסף יכול לספק כדי להגביר את התפתחות הרוחנית, השילוב לגמרי נכון. זה קשה ביותר לאנשים רבים. נראה קל יותר ללבחור בדרך לאלוהים כשהם במשבר, ואילו השחרור מדאגות יגרום להם לסטות מן הדרך הרוחנית. אין זה משתמע, עם זאת, שהכרחי לאדם שיש לו נכסים חומריים להיפטר מהם כדי לא להיות עמוס בהם. ניתן ליהנות מעושר לאחר שמתגברים על הפיתוי שכסף, יותר מכל דבר אחר, מביא. יהא זה פנטי לומר שעל אדם להיפטר מהכל ולחיות בעוני כדי להתעלות מבחינה רוחנית. יתכן ומשימה כזו תידרש לעתים מאדם, אולם זהו היוצא מן הכלל. לדוגמא, אדם זה עשוי להידרש לשמש דוגמה לאחרים, לאלה האומרים שאין זה הישג גדול להתפתח רוחנית, כשאינן דאגות חומריות, אך כשיש לדאוג למנת הלחם היומית אין זה אפשרי לעסוק בשאלות כאלה. קורה גם שמשימה מיוחדת זו מופקדת (entrusted) בידי רוח מפותחת מאוד בחיי האדמה שלה. אם כך הוא, היא תובל אליה במדיטציה. לעתים קרובות יותר, אדם שחיוני מאופיינים בהעדר טרדות חומריות, נבחן על מנת להוכיח שילך בדרכו של אלוהים למרות הפיתוי, ושלא יילכד על ידי הרוח השולטת בעולם החומר.

לא ניתן לנסח חוק כללי לייסוד שביל הזהב הנכון; הכל תלוי באופי. כשאדם נוטה לתאוות בצע, על האינטגרציה הנכונה להתקדם באופן שונה מכאשר הוא מהסוג שמבזבז ללא הבחנה. על כל אחד למצוא את שביל הזהב שלו ובהחלט תמצאו את שלכם בנתיב זה.

שאלה: במילים אחרות, לאלו השואפים לרוח, עוני אינו תנאי הכרחי, למרות שכך מניחים בפילוסופיות רבות.

תשובה: בשום פנים אין זה חייב להיות כך, למרות שזה אפשרי במקרים בודדים. כשפילוסופיות אחרות קובעות זאת כעיקרון כללי, הן עושות זאת כי שוב ושוב, מסתבר שאנשים נכשלים בהתמודדות עם כסף באופן נכון ומוצאים את הנתיב ביתר קלות כשהם עניים. מה שלא מובא בחשבון כאן הוא שכל הישויות חייבות, במחזור גלגוליהן, להוכיח שהן מסוגלות לעמוד איתן בכל מצב.

שאלה: אני קולט סתירה גדולה בכתבי הקודש, והיא שאלוהים ברא את האדם בצלמו ונתן לו שליטה באדמה. אם ניתנה לי שליטה באדמה, עלי לשלוט גם בעצמי, בבריאותי, בכל. נובע מכך, שאני מסוגל להתחיל בעצמי תחילה ולאחר מכן לקבל שליטה באדמה. עלי להיות מסוגל, שכן נבראתי בצלם אלוהים, לברוא מה שאחפוץ. אבל אז אין זה כבר רצונו של אלוהים!

תשובה: בנתיב זה תגיע להכרת רצונו של אלוהים ותגיע לרצות את אותו דבר.

שאלה: באמצעות הניסיון לבסס את החיבור לאלוהים?

תשובה: כן, בנתיב השלמות עליכם לפתח את החיבור לעולמו של אלוהים. הוא יהפוך יותר ויותר מוצק; הכרותיכם תגדלנה בהתמדה. תגיעו לידיעת רצונו של אלוהים לא רק דרך מה שרוח תוכל לומר לכם, אלא גם דרך תובנות שלכם, דרך צמיחתכם. רוחכם תהפוך קלה יותר ויותר, חזקה יותר, מודעת יותר. ליבתכם הרוחנית תתפתח, תפרוץ מבעד לקליפות, לקרומים המקיפים את שלמותכם הפנימית וכך תדעו מה רצונו של אלוהים, ולא תרצו בכל דבר אחר.

שאלה: אך זו דרך ארוכה.

תשובה: זה אותו נתיב עליו אני מדבר ושכולכם יכולים לצעוד בו. משמעותו רק אושר, אושר גדול אף יותר, שחרור גדל והולך של כל המחוייבויות (bonds), בין ארציות, נפשיות או רוחניות.

יקירי, נתתי לכם מספיק להיום. חישבו על מה שאמרתי. המשיכו בשלום בנתיב זה. לו תזרום דרככם ברכתו של אלוהים, תזרח דרככם, ותאפשר לכם להתקדם הלאה והלאה ולהשיג עוד ועוד אושר ושמחה. הברכה מגיעה לכל חברי, הקרובים והרחוקים. היו עם אלוהים.

נערך על ידי ג'ודית וג'ון סאלי